

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2022-2027

(skrajne daty)

1.1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Praktyka z fizjoterapii klinicznej, fizykoterapii i masażu
Kod przedmiotu *	
nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Medycznych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Nauk o Zdrowiu
Kierunek studiów	Fizjoterapia
Poziom kształcenia	Jednolite magisterskie
Profil	Ogólnoakademicki
Forma studiów	Stacjonarne
Rok i semestr studiów	V rok, 10 semestr
Rodzaj przedmiotu	Praktyki
Język wykładowy	Polski
Koordinator	Dr Anita Pacześniak-Jost
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	Opiekunowie praktyk powoływani przed praktykami w danym roku akademickim

* - zgodnie z ustaleniami na wydziale

1.2. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Sem.	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	GN	Liczba pkt ECTS
10	-	-	-	-	-	-	510	-	20

1.3. Sposób realizacji zajęć

X zajęcia w formie tradycyjnej

zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.4. Forma zaliczenia przedmiotu (z toku)(egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Przed przystąpieniem do praktyki student posiada wiedzę z zakresu: anatomii, fizjologii, biomechaniki stosowanej i biomechaniki klinicznej, kinezyterapii, fizykoterapii, masażu, fizjoterapii ogólnej, fizjoterapii klinicznej, metod specjalnych, terapii manualnej, diagnostyki funkcjonalnej i planowania fizjoterapii, zaopatrzenia ortopedycznego, umiejętność pracy z pacjentem.

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ , TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1. Cele przedmiotu

C1	Utrwalenie wiedzy z zakresu kinezyterapii, fizykoterapii, masażu, ergonomii, metod specjalnych oraz podstaw terapii manualnej, a także zjawisk zachodzących w organizmie w efekcie działania czynników zewnętrznych.
C2	Utrwalenie wiedzy z zakresu metod oceny układu ruchu dla potrzeb fizjoterapii oraz metod oceny zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych wywołanych chorobą lub urazem.
C3	Utrwalenie wiedzy z zakresu opisu i interpretacji podstawowych jednostek i zespołów chorobowych oraz zasad postępowania opartych na dowodach naukowych.
C4	Utrwalenie wiedzy z zakresu doboru różnych form aktywności w tym dyscyplin sportowych osób z niepełnosprawnościami oraz umiejętności promowania zdrowego stylu życia i oraz doskonalenia umiejętności ruchowych z zakresu różnych form aktywności fizycznej.
C5	Doskonalenie znajomości zagadnień związanych ze świadomością ciała i zależności psychosomatycznych.
C6	Doskonalenie znajomości metod oceny zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych oraz umiejętności przeprowadzenia samodzielnego badania podmiotowego i przedmiotowego pacjenta zgodnie z ICF.
C7	Doskonalenie umiejętności planowania, weryfikowania i modyfikacji planu leczenia rehabilitacyjnego zgodnie ze standardami fizjoterapeutycznymi. Prowadzenie dokumentacji.
C8	Doskonalenie umiejętności samodzielnego wykonywania zabiegów fizjoterapeutycznych, zabiegów fizykoterapii, masażu oraz umiejętność edukacji pacjenta w zakresie profilaktyki i zdrowego stylu życia.
C9	Doskonalenie wiedzy i umiejętności właściwego doboru i stosowania zgodnie z potrzebami i ich przeznaczeniem sprzętu rehabilitacyjnego, przedmiotów zaopatrzenia ortopedycznego oraz edukacja pacjenta w zakresie prawidłowego ich wykorzystania.
C10	Doskonalenie umiejętności świadomej i odpowiedzialnej pracy z pacjentem, przestrzegania praw pacjenta oraz możliwości prowadzenia badań klinicznych, zgodnie z zasadami etyki.
C11	Wypracowanie nawyku ciągłego poszerzania wiedzy i umiejętności zawodowych.
C12	Doskonalenie współpracy studenta z pacjentem i jego rodziną oraz z zespołem terapeutycznym oraz aktywny udział w dyskusjach związanych z opieką nad pacjentem i problemami zawodowymi.
C13	Doskonalenie umiejętności podejmowania właściwych decyzji i brania za nie odpowiedzialności w sytuacjach tego wymagających i wprowadzania w życie zasad etycznych wynikających ze specyfiki zawodu.
C14	Kształtowanie i utrwalanie nawyku dokonywania systematycznej oceny ograniczeń własnych, deficytów i potrzeb edukacyjnych.

3.2 EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU

EK (efekt uczenia się)	TREŚĆ EFEKTU UCZENIA SIĘ ZDEFINIOWANEGO DLA PRZEDMIOTU	ODNIESIENIE DO EFEKTÓW KIERUNKOWYCH
EK_01	Zna teoretyczne, metodyczne i praktyczne podstawy kinezyterapii i terapii manualnej, specjalnych metod fizjoterapii, ergonomii oraz fizykoterapii i masażu leczniczego.	F.W2.
EK_02	Zna metody oceny stanu układu ruchu człowieka służące do wyjaśnienia zaburzeń struktury i funkcji tego układu oraz do potrzeb fizjoterapii w dysfunkcjach układu ruchu i w chorobach wewnętrznych	F.W3.

EK_03	Zna metody oceny zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych wywołanych chorobą lub urazem oraz podstawowe reakcje człowieka na chorobę i ból w zakresie niezbędnym dla fizjoterapii	F.W4.
EK_04	Zna metody opisu i interpretacji podstawowych jednostek i zespołów chorobowych w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii i planowanie fizjoterapii.	F.W5.
EK_05	Zna podstawy edukacji zdrowotnej, promocji zdrowia oraz profilaktyki z uwzględnieniem zjawiska niepełnosprawności	F.W6.
EK_06	Zna zasady doboru różnych form adaptowanej aktywności fizycznej oraz dyscyplin sportowych osób z niepełnosprawnościami w rehabilitacji kompleksowej i podtrzymywaniu sprawności osób ze specjalnymi potrzebami.	F.W7.
EK_07	Zna zasady działania wyrobów medycznych stosowanych w rehabilitacji.	F.W8.
EK_08	Zna zasady etyczne obowiązujące w pracy z pacjentem	F.W9.
EK_09	Zna zasady postępowania fizjoterapeutycznego oparte na dowodach naukowych (<i>evidence based medicine/physiotherap</i>).	F.W10.
EK_10	Zna standardy fizjoterapeutyczne.	F.W11.
EK_11	Zna prawne, etyczne i metodyczne aspekty prowadzenia badań klinicznych oraz rolę fizjoterapeuty w ich prowadzeniu	F.W13.
EK_12	Zna zasady promocji zdrowia, jej zadania oraz rolę fizjoterapeuty w propagowaniu zdrowego stylu życia.	F.W14.
EK_13	Zna podstawowe zagadnienia dotyczące zależności psychosomatycznych i metod z zakresu budowania świadomości ciała.	F.W15.
EK_14	Zna zasady etyki zawodowej fizjoterapeuty	F.W17.
EK_15	Zna zasady odpowiedzialności zawodowej fizjoterapeuty	F.W18.
EK_16	Potrafi przeprowadzić badania i zinterpretować ich wyniki oraz przeprowadzić testy funkcjonalne niezbędne do doboru środków fizjoterapii, wykonywania zabiegów i stosowania podstawowych metod terapeutycznych.	F.U1.
EK_17	Potrafi samodzielnie wykonywać zabiegi z zakresu kinezyterapii, terapii manualnej, fizykoterapii i masażu leczniczego.	F.U2.
EK_18	Potrafi tworzyć, weryfikować i modyfikować programy usprawniania osób z różnymi dysfunkcjami układu ruchu i innych narządów oraz układów, stosownie do ich stanu klinicznego i funkcjonalnego, oraz celów kompleksowej rehabilitacji.	F.U3.
EK_19	Potrafi wykazać specjalistyczne umiejętności ruchowe z zakresu wybranych form aktywności fizycznej.	F.U4.
EK_20	Potrafi dobierać wyroby medyczne stosownie do rodzaju dysfunkcji i potrzeb pacjenta na każdym etapie rehabilitacji.	F.U5.
EK_21	Potrafi zastosować wyroby medyczne oraz poinstruować pacjenta, jak z nich korzystać.	F.U6.
EK_22	Potrafi wykorzystywać i obsługiwać aparaturę, sprzęt do fizjoterapii i sprzęt do badań funkcjonalnych oraz przygotować stanowisko pracy.	F.U7.
EK_23	Potrafi pracować w zespole interdyscyplinarnym zapewniającym ciągłość opieki nad pacjentem oraz komunikować się z innymi członkami zespołu, z pacjentem i jego rodziną	F.U8.

EK_24	Potrafi wprowadzić dane i uzyskane informacje oraz opis efektów zabiegów i działań terapeutycznych do dokumentacji pacjenta	F.U9.
EK_25	Potrafi inicjować, organizować i realizować działania ukierunkowane na edukację zdrowotną, promocję zdrowia i profilaktykę niepełnosprawności	F.U10.
EK_26	Potrafi określić zakres swoich kompetencji zawodowych i współpracować z przedstawicielami innych zawodów medycznych	F.U11.
EK_27	Potrafi samodzielnie wykonywać powierzone zadania i właściwie organizować własną pracę oraz brać za nią odpowiedzialność	F.U12.
EK_28	Potrafi pracować w zespole i przyjmować odpowiedzialność za udział w podejmowaniu decyzji	F.U13.
EK_29	Potrafi aktywnie uczestniczyć w pracach zespołu terapeutycznego	F.U14.
EK_30	Potrafi aktywnie uczestniczyć w dyskusjach na temat problemów zawodowych, z uwzględnieniem zasad etycznych	F.U15.
EK_31	Potrafi stosować się do zasad deontologii zawodowej, w tym do zasad etyki zawodowej fizjoterapeuty	F.U16.
EK_32	Przestrzega praw pacjenta	F.U17.
EK_33	Potrafi nawiązać relację z pacjentem i współpracownikami opartą na wzajemnym zaufaniu i szacunku	F.U18.
EK_34	Jest gotów do nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych	K.K1.
EK_35	Jest gotów do wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej	K.K2.
EK_36	Jest gotów do prezentowania postawy promującej zdrowy styl życia, propagowania i aktywnego kreowania zdrowego stylu życia i promocji zdrowia w trakcie działań związanych z wykonywaniem zawodu i określania poziomu sprawności niezbędnego do wykonywania zawodu fizjoterapeuty	K.K3
EK_37	Jest gotów do przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej	K.K4.
EK_38	Jest gotów do dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych	K.K5.
EK_39	Jest gotów do wdrażania zasad koleżeństwa zawodowego i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym	K.K7.
EK_40	Jest gotów do formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej	K.K8.
EK_41	Jest gotów do przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób	K.K9.

3.3 TREŚCI PROGRAMOWE

A. Problematyka praktyk

Treści merytoryczne

Zapoznanie z programem praktyk oraz organizacją pracy i regulaminem placówki w której student odbywa praktykę.

Omówienie zasad BHP i przepisów PPOŻ obowiązujących w danej placówce służby zdrowia, przeprowadzenie szkolenia stanowiskowego.

Określenie zasad współpracy z personelem medycznym z interdyscyplinarnym zespołem terapeutycznym.

Doskonalenie umiejętności samodzielnego przeprowadzenia badania podmiotowego i przedmiotowego pacjenta zgodnie z ICF, z wykorzystaniem testów funkcjonalnych, skal oraz urządzeń specjalistycznych. Umiejętność prawidłowej interpretacji ich wyników pozwalającej na utworzenie właściwego programu fizjoterapii, a także umiejętności jego weryfikacji i modyfikacji stosownie do stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta, oraz do celów kompleksowej rehabilitacji.

Doskonalenie umiejętności prowadzenia dokumentacji pacjenta. Właściwy opis uzyskanych wyników badania, zastosowanej terapii, oraz opis jej efektów.

Doskonalenie umiejętności właściwego doboru i samodzielnego wykonania zabiegów z poszczególnych działów fizykoterapii, umiejętność przygotowania stanowiska zabiegowego i obsługi aparatury fizykalnej.

Doskonalenie umiejętności właściwego doboru i stosowania zgodnie z potrzebami i ich przeznaczeniem sprzętu rehabilitacyjnego, przedmiotów zaopatrzenia ortopedycznego oraz edukacja pacjenta w zakresie prawidłowego ich wykorzystania.

Doskonalenie umiejętności współpracy z różnymi specjalistami w zakresie ochrony zdrowia, uczestnictwo w spotkaniach zespołu terapeutycznego. Współpraca z pacjentem i jego rodziną. Instruktaż pacjenta dotyczący zdrowego stylu życia. Doskonalenie umiejętności przygotowania chorego do samodzielnego wykonywania ćwiczeń w warunkach domowych.

Doskonalenie umiejętności studentów w zakresie wykonywania procedur fizjoterapeutycznych w poszczególnych jednostkach chorobowych w chorobach wewnętrznych, chorobach narządu ruchu oraz pediatrii, zaburzeniach wieku rozwojowego i wadach postawy z zastosowaniem odpowiednich metod specjalistycznych w terapii dzieci i dorosłych, terapii manualnej a także wykorzystaniem zabiegów fizykalnych i różnych form masażu. Ponadto, doskonalenie specyficznych dla poszczególnych działów umiejętności, m.in.:

1. Kardiologia i kardiochirurgia (pacjenci np.: z nadciśnieniem tętniczym, chorobą niedokrwinną serca, po zawałach mięśnia sercowego, z wadami serca, chorobami naczyń obwodowych, po operacjach kardiochirurgicznych np. pomostach aortalno-wieńcowych, wymianie zastawek, przeszczepie serca i in.

- doskonalenie umiejętności oceny wydolności fizycznej, tolerancji wysiłku fizycznego
- doskonalenie umiejętności stosowania zasad bezpiecznego treningu
- doskonalenie znajomości zasad kwalifikacji do odpowiedniego modelu rehabilitacji kardiologicznej
- doskonalenie umiejętności planowania i prowadzenia rehabilitacji pacjentów w warunkach szpitalnych i poszpitalnych
- doskonalenie zasad prowadzenia edukacji zdrowotnej w ramach prewencji pierwotnej i wtórnej
- doskonalenie umiejętności przygotowania chorego do samodzielnego wykonywania ćwiczeń w warunkach domowych.

2. Chirurgia (pacjenci np.: przed i po różnego rodzaju zabiegach operacyjnych, oparzeniach, amputacjach kończyn i in.)

- doskonalenie umiejętności postępowania fizjoterapeutycznego w okresie przed i pooperacyjnym
- doskonalenie umiejętności przeprowadzania ćwiczeń oddechowych, przeciwzakrzepowych, nauki efektywnego kaszlu z uwzględnieniem zasad ochrony rany pooperacyjnej
- doskonalenie umiejętności przeprowadzania ćwiczeń usprawniających u chorych po operacjach w obrębie jamy brzusznej
- doskonalenie umiejętności zastosowania terapii przeciwobrzękowej

3. Ginekologia i położnictwo (pacjentki np. ze schorzeniami ginekologicznymi: w stanach zapalnych narządów płciowych, zespołach bólowych miednicy mniejszej, w zaburzeniach statyki narządu rodowego i nietrzymaniu moczu, przed i po ginekologicznych zabiegach operacyjnych, kobiety w okresie okołoporodowym, i in.)

- doskonalenie umiejętności postępowania fizjoterapeutycznego w schorzeniach ginekologicznych
- doskonalenie umiejętności postępowania fizjoterapeutycznego w okresie przedoperacyjnym i pooperacyjnym
- doskonalenie umiejętności edukowania kobiet ciężarnych w zakresie właściwej aktywności fizycznej
- doskonalenie umiejętności przeprowadzenia ćwiczeń w okresie okołoporodowym

4. Pulmonologia (pacjenci np.: z POCHP, astmą oskrzelową, wysiękowym zapaleniem płuc, zapaleniem opłucnej, mukowiscydozie, ze włóknieniami płuc, po zabiegach operacyjnych w obrębie klatki piersiowej i in.)

- doskonalenie umiejętności w zakresie diagnostyki funkcjonalnej układu oddechowego i oceny wydolności z użyciem odpowiednich aparatów
- doskonalenie praktyczne umiejętności obejmujących toaletę drzewa oskrzelowego/oklepywanie, nauka efektywnego kaszlu, drenaż (także z wykorzystaniem specjalnych urządzeń), prowadzenie ćwiczeń oddechowych indywidualnych i grupowych
- doskonalenie umiejętności prowadzenia technik fizjoterapeutycznych stosowanych w rehabilitacji pulmonologicznej

5. Geriatria (pacjenci np.: z osteoporozą, sarkopenią, zespołem kruchości, zespołami otępiennymi – np. chorobą Alzheimera, depresją i in.)

- doskonalenie umiejętności przeprowadzania oceny chodu i równowagi z zastosowaniem skal ryzyka upadków i testów równoważnych.
- doskonalenie prawidłowego postępowania w prewencji upadków
- doskonalenie umiejętności dobierania i dopasowywania zaopatrzenia i pomocy ortopedycznych połączona z edukacją pacjenta w zakresie prawidłowego ich wykorzystania
- doskonalenie umiejętności planowania i przeprowadzania właściwej formy aktywności i rekreacji ruchowej

6. Onkologia i opieka paliatywna (pacjenci np.: z chorobami hematologicznymi, po leczeniu raka piersi, nowotworów przewodu pokarmowego, nowotworów głowy i szyi, nowotworów układu ruchu, układu nerwowego, nowotworów układu oddechowego i in.)

- doskonalenie umiejętności kontaktu z chorymi leczonymi onkologicznie i objętych opieką

paliatywną

- doskonalenie umiejętności wdrażania postępowania fizjoterapeutycznego w okresie przed i pooperacyjnym
- doskonalenie umiejętności przeprowadzania ćwiczeń oddechowych, przeciwzkrzepowych, terapii przeciwobrzękowej
- doskonalenie umiejętności wdrażania kompleksowego postępowania fizjoterapeutycznego u pacjentów w okresie terminalnym

7. Ortopedia i traumatologia (pacjenci np.: po złamaniach i zwichnięciach w obrębie obręczy barkowej i kończyny górnej oraz miednicy i kończyny dolnej, z powikłaniami pourazowymi kończyn (np. z zespołem Sudecka), po amputacji kończyn, z urazowym uszkodzeniem kręgosłupa, z chorobą zwyrodnieniową kręgosłupa i stawów obwodowych oraz po endorpotezoplastyce stawów, z dysfunkcjami narządu ruchu (np. uszkodzenia mięśni, ścięgien, torebek stawowych, więzadeł), i in.)

- doskonalenie umiejętności planowania i przeprowadzenia zabiegów fizjoterapeutycznych u pacjentów po urazach i/lub zabiegach operacyjnych aparatu ruchu
- doskonalenie umiejętności przeprowadzenia pionizacji biernej i czynnej pacjenta
- doskonalenie umiejętności dobru i właściwego zastosowania zaopatrzenia ortopedycznego oraz edukacja pacjenta w tym zakresie
- doskonalenie umiejętności udzielenia instruktażu pacjentowi dotyczącego samodzielnego wykonywania ćwiczeń usprawniających w warunkach domowych

8. Reumatologia (pacjenci np.: z chorobą zwyrodnieniową stawów, RZS, ZZSK i in.)

- doskonalenie umiejętności planowania i przeprowadzenia zabiegów fizjoterapeutycznych u pacjentów z chorobami reumatycznymi w zależności od okresu choroby i nasilenia objawów
- doskonalenie umiejętności dobierania i dostosowania pomocy ortopedycznych do potrzeb pacjenta a także przedmiotów użytku codziennego
- praca z pacjentem w zakresie samodzielności w wykonywaniu czynności dnia codziennego

9. Neurologia i neurochirurgia (pacjenci leczeni zachowawczo/operacyjnie np z: chorobami naczyniowymi ośrodkowego układu nerwowego, guzami mózgu i rdzenia kręgowego, po urazach czaszkowo-mózgowych, z zespołami bólowymi kręgosłupa, a także z bólami głowy i twarzy, z SM, SLA, jamistością rdzenia, chorobą Parkinsona, dystrofią mięśniową, uszkodzeniem nerwów obwodowych i in.)

- doskonalenie umiejętności planowania i przeprowadzenia zabiegów fizjoterapeutycznych u pacjentów neurologicznych w zależności od okresu zachorowania oraz u pacjentów po zabiegach neurochirurgicznych w okresie ostrym/przewlekłym po zabiegu
- doskonalenie umiejętności przeprowadzania pionizacji biernej i czynnej pacjenta
- doskonalenie umiejętności nauki samodzielności w czynnościach dnia codziennego
- edukacja pacjenta i rodziny dotycząca samodzielnego wykonywania ćwiczeń usprawniających w warunkach domowych
- doskonalenie umiejętności dobierania i dostosowania pomocy ortopedycznych do potrzeb pacjenta i edukacja w tym zakresie

10. Medycyna sportowa (osoby uprawiające sport zawodowo i amatorsko, pacjenci w różnym okresie po urazach/zabiegach w obrębie narządu ruchu i in.)

- doskonalenie umiejętności planowania i przeprowadzenia treningu sportowego w

- zależności od rodzaju urazu/zabiegu oraz okresu leczenia
- doskonalenie umiejętności oceny efektów zastosowanego postępowania fizjoterapeutycznego oraz umiejętność ich weryfikacji
 - doskonalenie umiejętności zastosowania zabiegów odnowy biologicznej

11. Pediatria, zaburzeniach wieku rozwojowego i wady postawy (pacjenci np. z: zaburzeniami rozwoju psychoruchowego, mózgowym porażeniem dziecięcym, wadami wrodzonymi narządu ruchu, złamaniami kości i po innych urazach narządu ruchu, z aseptycznymi martwicami nasad kości, przepukliną oponowo-rdzeniową, dystrofiami mięśniowymi, uszkodzeniem nerwów obwodowych, wadami postawy ciała, z chorobami układu oddechowego, problemami kardiologicznymi, onkologicznymi in.)

- doskonalenie umiejętności przeprowadzania wywiadu z dzieckiem i jego opiekunami prawnymi
- doskonalenie umiejętności prowadzenia ćwiczeń według samodzielnie przygotowanych konspektów w wybranych schorzeniach wieku rozwojowego w oparciu o poznane metody w rehabilitacji dzieci
- doskonalenie umiejętności organizacji, planowania i prowadzenia ćwiczeń w zakresie kinezyterapii indywidualnej i zespołowej w warunkach gabinetu terapeutycznego/sali gimnastycznej/basenu rehabilitacyjnego

3.4 METODY DYDAKTYCZNE

Praktyki: pokaz z objaśnieniem, studium przypadku, dyskusja, nauczanie przez uczestnictwo w pracy z pacjentem.

Praca własna: praca własna z atlasem, książką, czasopismem naukowym – przygotowanie do pracy z pacjentem; prowadzenie dokumentacji fizjoterapeutycznej.

4 METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01 – EK_15	Odpowiedź ustna	Praktyka
EK_16 – EK_33	Realizacja zleconych zadań	Praktyka
EK_34 – EK_41	Przedłużona obserwacja postaw i zachowań w trakcie trwania praktyki	Praktyka

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Ocena wiedzy (EK_01-EK_15):
Zaliczenie ustne.

Student otrzymuje za każdy efekt uczenia się:

3 pkt. – gdy student udziela prawidłowych, wyczerpujących odpowiedzi na zadane pytania oraz potrafi podjąć dyskusję,

2 pkt. – gdy student udziela w przeważającej większości prawidłowych odpowiedzi na zadane pytania, ale nie analizuje szczegółów lub nie uczestniczy w dyskusji,

1 pkt – gdy student udziela częściowo (nie mniej niż 60%) prawidłowych odpowiedzi na zadane pytania.

0 pkt. - gdy student udziela mniej niż 60% prawidłowych odpowiedzi na zadane pytania.

Ocena umiejętności (EK_16 do EK_33):

Realizacja zleconych zadań praktycznych.

Student otrzymuje za każdy efekt uczenia się:

3 pkt. – gdy zlecone zadania praktyczne student wykonuje samodzielnie i całkowicie poprawnie pod względem merytorycznym i metodycznym.

2 pkt. –zlecone zadania praktyczne student wykonuje poprawnie pod względem merytorycznym i metodycznym ale potrzebuje nieznacznej pomocy ze strony opiekuna.

1 pkt – gdy po wskazówkach opiekuna student zlecone zadania praktyczne wykonuje w przeważającej części (nie mniej niż 60%) poprawnie pod względem merytorycznym i metodycznym.

0 pkt. – gdy pomimo licznych uwag opiekuna praktyki student popełnia rażące błędy merytoryczne i / lub metodyczne podczas wykonywania zleconych zadań praktycznych (mniej niż 60% prawidłowo wykonanych zadań).

Ocena kompetencji (EK_34-EK_41):

Ocena z zakresu kompetencji personalno-społecznych oceniana jest w formie przedłużonej obserwacji postaw i zachowań.

Student otrzymuje za każdy efekt uczenia się:

ZAL - gdy student wykazuje się odpowiednim poziomem kompetencji personalno-społecznych

NZAL - gdy student nie wykazuje się odpowiednim poziomem kompetencji personalno-społecznych

Ocenę pozytywną z praktyki:

można otrzymać wyłącznie pod warunkiem:

- uzyskania minimum 1 punktu za każdy z ustanowionych efektów uczenia się z wiedzy i umiejętności
- uzyskania od 60% maksymalnej liczby punktów będącej sumą wszystkich ustanowionych efektów uczenia się z wiedzy i umiejętności
- oraz uzyskania zaliczenia za każdy z ustanowionych efektów uczenia się z zakresu kompetencji.
- oraz 100% obecności na praktyce

Ocena końcowa z praktyki:

5.0 – 93%-100% maksymalnej liczby punktów będącej sumą wszystkich ustanowionych efektów uczenia się z wiedzy i umiejętności

4.5 – 85%-92% maksymalnej liczby punktów będącej sumą wszystkich ustanowionych efektów uczenia się z wiedzy i umiejętności

4.0 – 77%-84% maksymalnej liczby punktów będącej sumą wszystkich ustanowionych efektów uczenia się z wiedzy i umiejętności

3.5 – 69%-76% maksymalnej liczby punktów będącej sumą wszystkich ustanowionych efektów uczenia się z wiedzy i umiejętności

3.0 – 60%-68% maksymalnej liczby punktów będącej sumą wszystkich ustanowionych efektów uczenia się z wiedzy i umiejętności

4. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia założonych efektów w godzinach oraz punktach ECTS

5. Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	510
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	
SUMA GODZIN	510
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	20

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

Wymiar godzinowy	-
Zasady i formy odbywania praktyk	-

6. LITERATURA

Literatura podstawowa:

1. Skolimowski T., Badania czynnościowe narządu ruchu w fizjoterapii, AWF Wrocław 2009.
2. Brotzman S.B., Wilk K.E. (red. wyd. polskiego: Dziak A.), Rehabilitacja Ortopedyczna, Elsevier Urban & Partner, 2008; Tom I i II.
3. Buckup K., Testy kliniczne w badaniu kości, stawów i mięśni, PZWL, Warszawa, 2007
4. Gieremek K., Janicki Sz., Przeździecki B., Woźniowski M., Wyroby medyczne, PZWL, Warszawa 2016
5. Maxey L., Magnusson J., Pooperacyjna rehabilitacja pacjentów ortopedycznych, DB Publishing, 2018.
6. Śliwiński Z., Sieroń A., Stanek A., Szczegielniak J., Żak M., Wielka Fizjoterapia, Elsevier Urban & Partner, 2014; Tom I i II.
7. Białoszewski D., Fizjoterapia w ortopedii, PZWL, Warszawa 2014.
8. Donatelli R. (red. wyd. polskiego: Gnat R.), Rehabilitacja w sporcie, Elsevier Urban & Partner, Wrocław 2011.
9. Mc Mahon P. J. (red. wyd. polskiego: Klukowski K.), Medycyna Sportowa, PZWL, Warszawa 2010.
10. Książopolska-Orłowska K., Fizjoterapia w reumatologii, PZWL, Warszawa 2013, wyd. 1.
11. Rosławski A., Ćwiczenia lecznicze w chorobach reumatycznych, PZWL, Warszawa 2019, wyd. 2.
12. Kwolek A., Fizjoterapia w rehabilitacji neurologicznej, Urban & Partner, 2010.
13. Mikołajewska E., Metoda NDT-Bobath w neurorehabilitacji osób dorosłych, PZWL, Warszawa 2012.
14. Ząbek M. (red), Zarys neurochirurgii, PZWL, Warszawa 1999.
15. Adler S., Beckers D., Buck M., PNF w praktyce, Warszawa 2009.
16. Goodman C., Heick J., Lazaro R., Diagnostyka różnicowa dla fizjoterapeutów. Kiedy kierować

- pacjenta do innego specjalisty?, DB Publishing, Warszawa 2019, wyd. 6, rozdziały: 6, 7, 10, 11.
17. R. Piotrowicz, A. Jegier, D. Szalewska, J. Wolszakiewicz, E. Piotrowicz, E. Smolis-Bąk, P. Dylewicz, Z. Eysymont, M. Gałaszek, M. Łazorczyk, I. Przywarska, J. Rybicki, E. Straburzyńska-Migaj, J. Tylka, K. Węgrzynowska-Teodorczyk, A. Wilczek-Banc. Rekomendacje w zakresie realizacji kompleksowej rehabilitacji kardiologicznej. Stanowisko Ekspertów Sekcji Rehabilitacji Kardiologicznej i Fizjologii Wysiłku Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego. AsteriaMed Gdańsk 2017
 18. Smolis-Bąk E., Kazimierska B. (red.), Fizjoterapia w kardiologii, Lapisart 2013.
 19. Mamcarz A., Janiszewski M., Kuch M., Rehabilitacja kardiologiczna, Medical Education 2014.
 20. Nowak Z., Podstawy kompleksowej rehabilitacji kardiologicznej, PZWL, Warszawa 2015.
 21. Mamcarz A., Janiszewski M., Kuch M., Rehabilitacja kardiologiczna, Medical Education 2014.
 22. Śliwiński Z., Sieroń A., Stanek A., Szczegieliński J., Żak M., Wielka Fizjoterapia, Elsevier, Urban & Partner, 2014. Tom II.
 23. Szczegieliński J., Fizjoterapia w przewlekłej obturacyjnej chorobie płuc, Oficyna Wydawnicza Politechniki Opolskiej, Opole 2016.
 24. Demczyszak I., Kuciel-Lewandowska J., Paprocka-Borowicz M., Fizjoterapia w chorobach układu oddechowego, Górnicki Wydawnictwo Medyczne, Wrocław 2009.
 25. Lewko A., Pyszora A., Badanie fizjoterapeutyczne pacjenta z dysfunkcją układu oddechowego. Wydawnictwo KIF, Warszawa 2020
 26. Woźniewski M., Kołodziej J., Rehabilitacja w chirurgii, PZWL, Warszawa 2006.
 27. Bringeland N.E., Boeger D., Terapia blizn. Metody stymulujące gojenie się ran i usprawniające funkcjonowanie układu powięziowego, MEDPHARM, Wrocław 2020.
 28. Szukiewicz D., Fizjoterapia w ginekologii i położnictwie, PZWL, Warszawa 2012.
 29. Chmielewska D., Stania M., Fizjoterapia w zachowawczym leczeniu nietrzymania moczu u kobiet, AWF, Katowice 2016.
 30. Guccione A.A., Wong R.A., Avers D., (red. wyd. polskiego: Żak M., Śliwiński Z.) Fizjoterapia Kliniczna w geriatric, Elsevier Urban & Partner, 2014, cz. I, II, III.
 31. Skrzek A., Wieczorowska-Tobis K., Fizjoterapia w geriatric, PZWL, Warszawa 2019, wyd. 2
 32. Woźniewski M., Fizjoterapia w onkologii, PZWL, Warszawa 2012.
 33. Rongies W., Podstawy rehabilitacji w onkologii (w:) Deptała A, (red.) Onkologia w praktyce, PZWL, Warszawa 2016.
 34. Obuchowicz A. (red.), Badanie podmiotowe i przedmiotowe w pediatrii, PZWL Warszawa 2016. (rozdział pt. Wywiad. Badanie podmiotowe).
 35. Domagalska-Szopa M., Szopa A., Postępowanie usprawniające w mózgowym porażeniu dziecięcym, Śląski Uniwersytet Medyczny. Wydawnictwo Katowice 2018.
 36. Kasperczyk T., Wady postawy ciała, diagnostyka i leczenie, Kraków Kasper, 2001.
 37. Matyja M, Domagalska M., Podstawy usprawniania neurorozwojowego według Berty i Karela Bobathów, AWF Katowice, 2015.
 38. Sadowska L., Neurokinezyjologiczna diagnostyka i terapia dzieci z zaburzeniami rozwoju psychoruchowego, AWF, Wrocław, 2001.
 39. Kuliński W., Zeman K., Fizjoterapia Pediatryczna, PZWL, Warszawa 2012.

Literatura uzupełniająca:

1. Nowotny J.: Podstawy fizjoterapii. Część I i II. Wyd. AWF, Katowice 2000.
2. Kinalski R.: Kompendium rehabilitacji i fizjoterapii. Urban&Partner, Wrocław 2002.
3. Hueter-Becker A., Doelken M. (red. wyd. polskiego: Szczegieliński J.), Badanie kliniczne w fizjoterapii, Edra Urban & Partner, Wrocław 2018, wyd. 1.

